

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 15265/2022
26.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Весна Мрдаљ, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, чији је заступник Градско јавно правобранилаштво Града Крагујевца, из Крагујевца, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2958/21 од 09.12.2021. године, у седници већа одржаној 26.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2958/21 од 09.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Гж 2958/21 од 09.12.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Крагујевцу П 3032/19 од 07.12.2020. године, обавезани су тужиоци да туженом накнаде трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Крагујевцу Гж 2958/21 од 09.12.2021. године, преиначено је решење Основног суда у Крагујевцу П 3032/19 од 07.12.2020. године тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове, а тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 43.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП, ради разматрања правних питања од општег интереса и правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења

права. О парничним трошковима је одлучено применом чл.154. ЗПП, имајући у виду да се ревизијом добија одлука о трошковима поступка донета у спору мале вредности и да је решење о трошковима поступка засновано на разлозима због којих тужени не остварује право на накнаду истих, јер у конкретном спору нису били нужни ни оправдани. У обзир је узето и то да је институт изузетне ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права под условима из члана 404. став 1. ЗПП, што није случај у конкретној правној ствари.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано, да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а одредбом става 2. овог члана, да камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу наведеног члана, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући у виду да тужени ревизијом добија правноснажну одлуку о трошковима поступка, која не чине главно потраживање тужилаца и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити у смислу члана 420. ЗПП, то ревизија против ове врсте одлуке, која се односи на споредно тражење, није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. у вези члана 420. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић